

9. בתי מדרשות חלק א - פרקי היכלות רבתי פרק לא אות ד

אמר ר' עקיבא בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע ופותח ואומר "ה' מלך" ... וכל צבא מרום עונין אחריו עד שמגיע לברכו. כיון שמגיע לברכו חיה אחת יש ששמה ישראל וחקוק על מצחה "עמי ליי" עומד באמצע הרקיע ואומרת "ברכו את ה' המבורך" וכל שרי מעלה עונין אחריה: "ברוך ה' המבורך לעולם ועד" עד שלא יגמור דבריו רועשים ורועדים האופנים ומרעידים את כל העולם ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו. ואותה חיה עומדת באמצע הרקיע עד שרועדים כל שרי מעלה וטפסרים וגדודים וכל המחנות וכל אחד ואחד בעמדו ואומר לחיה "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" (דברים ו ד):

9א. אורות הקדש ד עמוד תקב

ידעו כל באי עולם, כי אהבת עולם היא אהבתנו, ידע כל התבל הנאור עם כל חכמותיו, עם כל המודרניות שלו, עם כל ספיקותיו, עם כל שקועו החמרי, עם כל מסותיו הנסיוניות, עם כל חופש דעותיו, שאכן אחת היא האמת העומדת לעד, ואמת זו חקוקה היא במצחה של החיה השמימית, המתהלכת על הארץ, בתבנית גוי ששמה ישראל.

10. אורות עמוד קנא

א. כל מה שנוגע לישראל ומהותו אינם דברים מוגבלים כחוג הפרטי המצומצם, אלא הם מרוכזים בחוג מיוחד, ומשפיעים מתוך המרכז על ההיקף כולו. ישראל בעמים, ארץ-ישראל בארצות, תורת ישראל בתורות ואמונות כולן, הנם שלשה מרכזים, שאוצרות חיים ואורות עולמים גנוזים בהם להיות מזינים את כל העולם כולו, מעלים ומקדשים אותו.

11. שיחות הרב צבי יהודה תרומה תשל"ה-תשל"ג

שכינה היא כלל-ישראל. שכינה היא כללות נשמות ישראל. השכינה היא אנחנו, היא בתוכנו, היא ישראל אורייתא וקודשא-ברוך-הוא, דבר ד' המחיה אותנו... "ושכנתי בתוכם" הוא המציאות הנשמית החיונית הנצחית שלנו מאז ולעולמי עולמים: "... ושכנתי בתוכם - "אני נמצא בתוכך". "רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך". השכינה היא כלל-ישראל.

11א. ספר רסיסי לילה - אות נד

... "ונהנין מזיו השכינה" וידוע דשכינה הוא מה שהשם יתברך שוכן בתוך לבבות בני ישראל דעל כן היא נקראת כנסת ישראל דזהו מה שהקב"ה לבן של ישראל דכלל מעמקי לבבות דבני ישראל שהוא כלל הכנסיה הוא כלל שכינתו יתברך מה ששוכן בתוכם גם בעולם הזה. אלא שבעולם הזה הוא בהעלם עצום במעמקי לבבו ובעולם הבא הוא מבהיק ויוצא ממעמקי הלב של כל אחד אל הגילוי להיות נהנה מזיוו.

11ב. אור החיים, דברים כב יג, ד"ה ואומר

השכינה שהיא כללות ישראל. (ע"ע הגר"א תיקוני זוהר, תיקון כא דף נו. מובא על-ידי רבינו, לנתיבות ישראל א, עמ' רכג.)

11ג. סנהדרין לט.

כל בי עשרה, שכינתא שריא.

עע

4. אורות התשובה ד

ד. הטבע העולמי וכל יציר פרטי, ההיסטוריה האנושית וכל איש יחידי ומעשיו צריכים להיות מסוקרים בסקירה אחת, כתוכן אחד בעל פרקים שונים, ואז ממחרת האורה של הדעה המביאה לידי תשובה לבא.